

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 61.

Tredie Session.

24de Møde.

Løverdagen den 15de November.

(Fortf.)

Krigsministeren (fortsat): Jeg maa hertil bemærke, at Grunden, hvorfor man ønsker, at denne Lov snart skal træde i Kraft, netop er den, at man vil forebygge, at der paa dette Terrain reiser sig ikke saa, men en stor Mængde Bygninger, som man siden ikke kan faae bort igjen, i det Mindste ikke uden betydelig Skadeserstatning. Jeg vil derfor komme i den Nødvendighed at holde paa, at dette Endringsforslag bliver vedtaget. Forsaavidt det skulde være paatænkt at give de Grundeiere, som nu eie Grunde paa det omtalte Terrain, Erstatning, fordi de ikke faae de Fordele, der nu tilflyde de Grundeiere, som have Eiendom paa den anden Side af den nye Demarcationslinie, indenfor den gamle Demarcationslinie, som vil blive ophævet, saa kommer det ikke mig som Krigsminister i saa Henseende at gjøre Forslag, men da Finansministeren for Diebliffet ikke er her tilstede, skal jeg blot tillade mig at henpege paa, om det maaskee ikke kunde ansees for hensigtsmæssigt at paalægge vedkommende Grundeiere en Recognitionsafgift, fastsat efter en Maalestof, som nærmere maatte være at udfinde. Hvad det angaaer, at Byen i sanitair Henseende trænger til Udvidelse, kan jeg i saa Henseende ikke troe, at det kunde falde Nogen ind at benægte dette, men jeg troer, at det Endringsforslag, jeg vil tillade mig at stille, er gavnligere, end om man vilde tillade Bebyggelsen af dette Belte lige udenfor Fæstningsværkerne; thi jeg sætter, at den nye Lov vilde fremkalde en Mængde Byningers Opførelse i det Belte, som ligger mellem de to Demarcationslinier, den gamle og nye, saa vilde netop derved, saa a

fige i Midten af Byen, fremkomme et Belte, der vil blive fri for Bygninger, og det maa jo virke meget gavnligt i sanitair Henseende.

David: Naar man alene tager Hensyn til deres Interesse, som have Bygninger paa det Strøg, der vil komme til at ligge imellem den gamle og den nye Demarcationslinie, saaledes som denne er foreslaaet, saa indseer jeg tilfulde, at man, saaledes som Forslagsstilleren gjorde det, kan ønske, at denne Lov snarest muligen maa blive vedtagen, og at man derfor skulde undlade at omtale dem, der have Bygninger indenfor den nye Demarcationslinie, og afholde sig fra at gaae ind paa de Regler, som skulde være gjældende for dem; men det vilde efter min Overbeviisning være meget haardt, om en stor Deel Mennesker, der efter en Lovgivning, som nu snart er 30 Aar gammel, have kjøbt og bebygget Grunde i Byens umiddelbare Nærhed, og hvem man havde tilskrevet, at naar de kun byggede paa en vis Maade og underkastede sig den Skæbne, at de i visse Tilfælde, som de vistnok ansaae at være langt fjernede, og som de egentlig ikke troede nogenstunde at ville indtræde, igjen skulde nedrive disse Bygninger, uden derfor at faae nogen Erstatning, nu skulde blive værre farne, end de hidtil havde været, fordi Andre skulde blive fatte i en bedre Stilling. Derfor kan jeg ikke Andet end ønske, at den hele Sag snarest maa komme til Afgjørelse, og at der, om man end ikke kan vise den samme Liberalitet mod de Grundeiere, der ere Fæstningen nærmest, som mod de fjernere, dog ikke maa vises Liberalitet mod dem, i Modsatning til, hvad man vil vise mod hine. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at efter Placaten af 13de October 1824 er det tilladt dem, som have kjøbt Grunde, der stode lige op til Fæstningen og indtil en Afstand af 3 à 4000 Men,